

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 790/2025
08.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Перовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 299/21 од 16.12.2024. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 30/25 од 25.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Перовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 299/21 од 16.12.2024. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 30/25 од 25.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 299/21 од 16.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које му је утврђена новчана казна у износу од 40.000,00 динара, кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које му је утврђена новчана казна у износу од 40.000,00 динара и кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ, за које му је утврђена новчана казна у износу од 20.000,00 динара, па је потом осуђен на јединствену новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, суд одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка износ од 12.612,16 динара и приватном тужиоцу ББ на име трошкова кривичног поступка износ од 397.960,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 30/25 од 25.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Перовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 427. став 5. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, укине побијане пресуде и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости нумерише повреду закона из члана 427. став 5. ЗКП, наводима да је окривљеном у првостепеном и поступку по редовном правном леку, повређено право на изјављивање правног лека и право на одбрану окривљеног. С тим у вези истиче, да првостепени суд није доставио браниоцу окривљеног првостепену пресуду, иако је дана 03.02.2025. године окривљени доставио суду поднесак уз који је приложио пуномоћје којим је овластио адвоката Жељка Перовића да га заступа у кривичном поступку. Бранилац услед оваквог поступања суда није изјавио правни лек, па првостепена пресуда, која је предмет захтева, није могла стећи својство правноснажности.

Имајући у виду да повреда закона на коју указује одбрана из члана 427. став 5. ЗКП, не представља законски разлог у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због кога је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Међутим, из ових или других законских разлога странка има право подношења иницијативе за подизање захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић